

minulla oli tyttö omanani kerran hänen tuoksuvat kätensä raapivat kaapin sisäpuolta aina vain vaikka joka ilta lauloin hänelle oven toiselta puolen. hän ei antanut minun nukkua öitäni rauhassa pehmeästä huudosta tuli yhä repivämpää kunnes kerran avasin kaapin oven ja hän oli lakannut huutamasta liikkumasta, oli vihdoinkin täysin vaiti siirsin hänet olohuoneeseen kauneimpaan nojatuoliin: siinä hän on, minun tyttöni joka päivä kampaan kiharat punaan posket ja huulet, välillä hän melkein hymyilee takaisin.